

ΗΧΟΣ Γ'
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ

Ἦχος γ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐσπερινὸν ὕμνον, προσφερόμεν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ὠδῶν πνευματικῶν, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία, ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, καὶ φιλόανθρωπος.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὕμνωδιαν ἐκτελῶν, εὐρέθην τὴν ἀμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος, ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ἦχος γ'

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβεραῆς, ἄνευ κατηγορῶν ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται, πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ, μέλλῃς ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα· ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἔως πότε ψυχὴ μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν, ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καὶ βόησον τῷ Κυρίῳ· Ἥμαρτον ἀναμάρτητε, Κύριε σῶσόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκαστος ὅπου σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν

Τίς μὴ θαυμάσῃ τῶν ἀγίων Μαρτύρων τοὺς ἀητήτους ἀγῶνας; τίς μὴ ἐκπλαγῇ τὰ τούτων αἰεὶ κατορθώματα; ὅτι ἐν πυρὶ καὶ μάλιστα, θηρσί τε καὶ σφαγαῖς, τὸν ἀντίδικον ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, βασιλέων κολακείας βδελυζόμενοι, καὶ τυράννων ἀπειλὰς ἀποσεισάμενοι· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ
Ἦχος γ'

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου μετανόησον, χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὕμνεϊ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμαρτον· πρὶν καταδικάσης με ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς, μετανοεῖν ἐπαγγέλλομαι, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπιμελῶς ἀμαρτάνειν, ἐμβάλλει μοι ἄτοπα, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ με ῥῦσαι ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

**Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν**

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος, ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

**Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος γ'**

Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, πῶς ὁ ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διὸ ὡς Ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστῇ τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἦψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

**Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν**

Τῶν Ἀθλοφώρων σου τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας ὡς Παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις φιλόανθρωπε, εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΠΡΩΪ
Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος γ'**

Θείας πίστεως [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Θεοὶ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθητε αὐτόπται Ἀπόστολοι· καὶ γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην πατήσαντες, καὶ τὴν Τριάδα τρανῶς ἐκηρύξατε, ἦν πρεσβεύσατε μακάριοι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Δεῦτε ἅπαντες τοὺς Ἀποστόλους ἀνυμνήσωμεν ὡς κυβερνήτας· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην ἐδίωξαν,

καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς ἐπανήγαγον, καὶ τὴν Τριάδα δοξάζειν ἐδίδαξαν· ὅθεν ἅπαντες αὐτῶν, τὴν σεβάσμιον μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυον ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, τὸν πάντων εὐφραίνοντα τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν

Μαρτυρικὸν

Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὄπλα τῆς πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γάρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, καὶ πάσας τὰς τῶν Τυράννων, ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΪ

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς Κτίσεως τοῦτον κατέπηξας, ὅτε εὐδόκησας Σωτῆρ, τὸ σῶμά σου προσηλωθῆναι, τότε καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, ταῦτα καὶ Ληστής ὄρων, Θεὸν σε ὁμολόγησε, βοῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἐν κυπαρίσσῳ, καὶ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν· Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρῶσα ἐτιτρώσκετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλόανθρωπε Κύριε, οἰκτεῖρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν

Μαρτυρικὸν

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, θεοσεβείας ἰατροί, ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος γ'

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήγγησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα Ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δόξα... Νεκρώσιμον
τοῦ Δαμασκηνοῦ**

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; Πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

**Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩΪ
Εἰς τὸν Ὁρθρον**

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν

**Καθίσματα Μαρτυρικὰ
Ἦχος γ'**

Ὅσοι φιλομάρτυρες, εὐφράνθητε καὶ νῦν, συμφώνως ἀναμέλλοντες τὴν ὑμνωδίαν τῷ Χριστῷ· ὡς γὰρ φωστῆρες ἐν Κόσμῳ, ἀνέτειλεν ἡμῖν τὴν ἐτήσιον μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων αὐτοῦ, θαυμάτων χάριν ἐκπέμπουσιν, καὶ φωτίζουσιν τὸν νοῦν, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Στίχ. τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, θεοσεβείας ἰατροί, ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

**Δόξα... Νεκρώσιμον
τὴν ὠραιότητα** TO AKOYTE

Ὅτε τῷ λόγῳ σου παραστησόμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου Βήματι Κύριε, μὴ κατακρίνης τοὺς εἰς σέ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβου κατάταξον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

**Εἰς τοὺς Αἶνους
Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ
Ἦχος γ'**

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλους, καὶ ἀνθρώπους, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

ἡμῶν.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπόσαντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὠμολόγησαν τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἄνθρωποι τί μάτην ταραπτόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν, καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, καὶ ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἢ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ ἀχρειῶν δούλων σου.

**Ἀπόστιχα
Νεκρώσιμα Προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους
Ἰηχος γ'**

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδῶρηται, καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι, μόνε Πολυέλεε. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ μόνος ἐλεήμων, καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦν ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός. Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἐγνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφῳ ὑμνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοὶ προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λαμπάδα νοητὴν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλῆσαν παχύτητι τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, Θεοτόκε πάντες ἐπιστάμεθα, τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν. Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.